

Irmossi

Kaldealaisten hirmuvaltiaseitsenkertaisesti kuumensi vihan vimmassa hurskaille nuorukaisille pätsin, | mutta kun näki heidät korkeimman voiman pelastamina, | niin hän huusi heille: | Nuorukaiset, kiittäkää Luojaa ja Lunastajaamme, | papit, veisatkaa, || ihmiset, ylistäkää Häntä kaikkina aikoina.

veisu. Marttyyrien kanoni. Irmossi, 4. säv.

(4.säv.1-3,L)

Tottelemattomuuden tähden sai Eeva osakseen kirouksen, | mutta Sinä, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, | synnytit maailmalle siunauksen hedelmän. || Sen tähden me Sinua ylistämme.

Troparit

Maa on nyt peittänyt Sinun vahvana taistelleen ruumiisi, oi autuas, mutta henkesi on taivaassa ja riemuitsee marttyyrien henkien kanssa säteillen kirkasta kunniaa. Sen tähden me kaikki ylistämme Sinua autuaaksi.

Ylistettävä Menas, Sinä asut enkelten kanssa valkeudessa vietettyäsi enkelten vertaista elämää. Puhdistunein mielin Sinä saat katsella Herran ihanuutta ja säteilet Hänen valkeutensa kirkkautta.

Kunniakas Menas, päästyäsi näkemään Kristuksen Sinä saat nauttia jumaloitumisesta. Sinä pysyit rakkaudessa ja saavutit korkeimman halutun, ja muistelet nyt meitä, jotka rakkaudella vietämme pyhää muistoasi.

Jumalansynnyttäjälle

Lihassa Sinä, Neitsytäiti, synnytit meille omassa olemuksessaan Jumalan ja Sanan. Sen tähden me julistamme sydämellä ja kielellä, että Sinä olet totinen Jumalansynnyttäjä, ja lausumme huutaen Sinulle Gabrielin sanoin: Iloitse, kaikkien Valtiatar!

9. veisu. Pyhittäjän kanoni. Irmossi, 8.säv.

Taivas ihmetteli ja maan ääret hämmästyivät siitä, | että Jumala ilmestyi ihmisille ruumiissa | ja että Sinun povesi tuli taivasta avarammaksi. || Sen tähden Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, enkelein ja ihmisten joukot ylistävät.

Troparit

Pyhittäjäisä Teodoros, kilvoittelijana kyynelvirroin ja Kristuksen marttyyrina verilähtein kirkastettuna Sinä loistat kirkkaasti kahdenkertaista vanhurskautta, ja saat nyt papin pukuun puettuna karkeloida jumalallisen palatsin sisimmissä Jumalan ympärillä.

Käytyäsi pyhästi tiesi loppuun Sinä asustat nyt kaikkein pyhimmissä majoissa kantaen katoamattomuuden seppelettä ja valtakunnan suurenmoista ja pyhää vaatetta. Niiden kaunistamana Sinä, Teodoros, riemuitset nyt Herran edessä.

Elettyäsi totisesti jumalisen elämän Sinä, jumalankantaja Teodoros, olet nyt päässyt näkemään hyvyksien lähteen. Vilpittömästi vaeltaen Sinä vapautit mielesi maallisista suhteista ja osoittauduit erinomaiseksi, seppelöidyksi marttyyriksi.

Oi maineikas Teodoros, Sinun sanojesi kaiku, Jumalan lahja, kuului ukkosen lailla kaikkiin maan ääriin, ja virran lailla vyöryvät Sinun opetussanasi. Sen tähden on nyt oikein ylistää Sinua jumalallisena Jumalan saarnaajana autuaaksi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Neitsyt, Sinä osoittauduit Jumalan Äidiksi, kun yliluonnollisesti synnytit ruumiillisesti hyvän Sanan, jonka hyvä Isä oli lausunut sydämestänsä ennen kaikkia aikoja. Hänet me nyt käsitämme ruumiin ylittäväksi, vaikka Hän pukeutuikin ruumiiseen.

Irmossi

Taivas ihmetteli ja maan ääret hämmästyivät siitä, | että Jumala ilmestyi ihmisille ruumiissa | ja että Sinun povesi tuli taivasta avarammaksi. || Sen tähden Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, enkelein ja ihmisten joukot ylistävät.

Eksapostilario, 3.säv.

Oi armollinen, taivaita koristavat tähdet, | ja kirkkoa kaunistavat Menas, Viktor, Vikentios ja Stefanis. | Pelasta heidän kauttansa meidät, || jotka veisaamme ylistystäsi.

Pyhittäjän eksapostilario, 3.säv.

Jumalallisten ikonien tähden Sinä, pyhittäjäisä, | kestit kaikkinaista ahdistusta, kidutuksia ja karkotuksia. | Sen tähden Sinä saitkin Korkeimman oikeasta kädestä || kaksinkertaisen seppeleen.

Jumalansynnyttäjän eksapostilario, 3.säv.

Sinussa, oi puhdas Neitsyt, tuli Herran tie totisesti näkyväksi, | ja se ohjaa ihmiset Sinne, missä ovat enkelten kuorot ja kaikkien pyhien joukot.

Virrelmästikiirona oktoehoksen stikiirat.

Liitelausema: Pyhille, jotka maassa ovat, on Herra osoittanut ihmeellisyytensä.

Ja tämä stikiira, 2.säv.

(säkeet 1-4,2-,L)

Tulkaa, taistoja rakastavat, | kunnioittakaamme marttyyrien kolminkertaisena loistavaa joukkoa, Menasta, Viktoria ja Vikentiosta, | sillä he antoivat verensä ja saivat iankaikkisen elämän. | Sen tähden he kärsivällisinä sanoivat pahuuden keksijälle: | Emme katso katoavaista paremmaksi kuin katoamatonta, | emme astu maanpäällisen, kuolevaisen kuninkaan armeijaan, | vaan me olemme elävän Kuninkaan satureita, | joka aina huutaa uskovaisille: || Joka uskoo minuun, elää, vaikka kuolisikin!

Kunnia... 1.säv. Anatolioksen runo

(1-4,L)

Uskovaiset, kokoontukaamme ylistämään Kristuksen voittajaa, autuasta Menasta, | marttyyrina hengellisin veisuin, | sillä käyden taistoon näkymättömiä vihollisia vastaan | ja taisteltuaan lain mukaan hän sai ansionsa mukaisesti voittopalkinnon. | Karkeloidessaan nyt taivaissa enkelten kanssa iankaikkista karkeloa || hän rukoilee maailmalle rauhaa ja suurta armoa.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 1.säv.

(1-4,L)

Sinä, viaton, yksin olet toiminut Isästä loistaneen Valkeuden asumuksena. | Sen tähden minä huudan Sinulle: | Kirkasta himojen pimentämä sieluni hyveitten valkeudella, oi Puhdas, || ja saata minut tuomion päivänä asumaan valoisiin majoihin!

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 1.säv.

(1-4,L)

Oi Kristus, kun Neitsyt näki epäoikeudenmukaisen surmaamisesi, | hän valittaen huusi Sinulle: | Oi suloinen lapseni, miksi kärsit vääryydellä? | Kuinka Sinä, joka olet ripustanut koko maan vesiin, riiput puulla? | Minä rukoilen: Älä jätä minua, Äitiäsi ja palvelijatartasi, yksin, || oi armorikas Hyväntekijä!